

לוס אנג'לס, הרצאה, חידון גדולי-ישראל,
או: בחייה כשאוברים לוצאטו, למשל

למשל, כשאוברים לוצאטו, מה
מצב קברו, היכן ומי
קברו, מה היו
שנות המכאוב הגדולות, מה
סוף כל הטוב של ימיו, ומה
היתה אהבת-נעוריו, וכיצד
בשנתו חמם עצמותיו, ומה
היה מצב: בשרו, רוחו, בקריו, קדחת-
גופו מול כבוד תשלימיו, ואיזהו
הצבע ששלט בסופי שבועותיו, ומתי
נעתקו נשימותיו, נחשפו תאוותיו, כשל
בהעמדות פניו, ואיך
בחר את רהיטי ביתו, ההיה
גבר בוגר בנפשו, או ההיה
תמים בלי תקנה, ההיה
מגבל שבטח כי הבין הכל, או
זמן מילדות, ועיניו חכמות, ונמיו אימה
ובדידות אימה,
ההיה נורמאלי, איך לומר, הרצה
עולמו בחייו, ההיה לוצאטו -
לוצאטו לו עבר תיראפיה טובה, החש
שהעולם ידה אכני-מלים לפיו,

ועתה, בתם ההרצאה, אוברים, אפשר
לשאל שאלות על
לוצאטו,

ובהקת עיני היורדים ועיני שאר
הנוכחים:
עיני אלמנת הציוני הדגול, והכורדי החוקר עורג,
המרצה לאידיש בת פליטי-שוואה שמבקשת לעוף,
הרב-רופא, והגירת הד"ר ביהדות,
והדוקטוראנטית שאמה במוסד מחנכת,
וכן המשגע מברוקלין,
וכלם משתאים: אכן
"הגואל", "המשיח", "ברכה שקטה ועמקה", "בחיר
האלקים" קראו ביאליק.

ורואה החשבון העיראקי, שהוא תוגת-עולם, תוהה
בח' וע' תמימות: בחייה, תגיד, בחייה,
כשאוברים לוצאטו, מה
מצב קברו, וצבע סופי שבועותיו, ומה העתיק
את נשימותיו, ומה עבי קורי השקמון הנמתחים
ממנו - לת"א - ללוס-אנג'לס מעבר למכות הזמן.

מרץ 1987

מכתב לאבן-גבירול

לוס אנג'לס, אפריל, 1987
נפרד מאח וביתי ארוני
אבזה מסוככי מהיותם כלבים לצאני

באביב הזה שוב לא אעבר
אני שומע אותך אבן-גבירול
אני בא אליך אבן-גבירול
אתה נפלט מנקבות עורי
אתה המבין, כי אתה בודדורי
והאביב מכשף ואתה אשף
של כעס שבתנועות ויחדות נצרך

קרא לבך מציה
מה שיהיה הוא שהיה
נחר בקראך גרונך אז
בא נשתה קוקה-קולה
גנבתי - ולא פחשתי - אמריך
וכי לקחתם עמך לארוךך
שפסה ברגבי חרוניך.

אני מדפדף ב"דיעות המערכת"
בכרה קלה משרכת
כתב-עת ספרותי מלפני עשרים שנה
מי בקש מי נתן מי "שאל" מי ענה
מי דרש מי קים מי קבע מי הרצה
ומי פקח על הנערים בקריצה
ולא חדל מלזון עיניו
בנערים אשר שחקו לפניו
מי סלק מי חלק בסוף השנה
מי מנה ומנה את מלה העונה
מי זונן מי אונן מי קונן מי עונן
מי נבט ונבעת ונבעט משתונן
מי קטף מי חטף מי שדף והדף
ואיזה ריח מקל זה נדף
מי בקש הכרה בספרות העברית
וגמר ונגמר בעוית ועביט

וכהני היפי ומכחול אמנים
שנשרו עיפים מכנים וקנים

אפריל 1987

האם מגלה עמקות גלה תבונה לעיניך